

Inhoud

Mega-giga-groot	7
Het advies	16
Een tuttenjas	22
Max Havelaar, tot volgend jaar!	27
Level up	33
De musical	38
Achter het deurtje	44
33 minuten fietsen	51
Dinges	53
(G)een Eastpak	60
De eerste dag	67
Nu begint het serieus	72
Weer de kleinste	78
Het kennismakingskamp	89
Vera scoort	95
We hebben allemaal wel wat	100
Ook dat nog!	105
Frakwibineen	111
Zoeken jullie ruzie?	118
Meesters en leraren	124
Stomme streepjes	131
Rook meer	138
Een pechdag	144
Mentor Melvin	150

Vergeetkromme 156
Rare ruzie 163
Eruit gesjtuurd 166
Zomaar een nieuwe vriendin 172
Saucijzenbroodjes 176
Storm 183
Boekverslag 189
Barbie 195
Straks! 197
Met z'n allen naar de film 203
Franse rap 207
De brugsmurf slaat terug! 212
Eerst even snapchatten 218
Vaarwel, ouwe boeken 222
Opa heeft het weer 226
Het valt een beetje tegen 232
Spiekbriefje 239
Verbieden verboden 244
Gek werd ze ervan 252
Rozenservice 260
Een baaldag 266
Ali C. 270
Op het matje 275
Sjans op de brugklasavond 279
Een bijzondere gymles 284
Doei 291
Jaartje groter 296
Ik haat je! 304
Een eigen mening 311

Een blauwe bult in de struiken 314

Tussenuur 320

Jesse en Jaap 325

Wij willen Willem 331

Rare kriebels 340

Wraak! 345

De laatste dag voor de zomer 352

Het eindfeest 356

Ka-doem ka-doem 361

Websites 368

ISA

Mega-giga-groot

‘Wat groot! Wat mega-giga-groot!’

Vol ontzag bleef Isa een moment staan kijken naar het schoolgebouw dat zich voor haar uitstreckte in de heldere winterzon. Ze wierp een blik naar links en ze wierp een blik naar rechts. De ingang was in het midden en ze moest dus echt haar hoofd draaien om te zien waar de school ophield.

Isa haalde heel diep adem. Dus dit was het Max Havelaar College. Een groot, wit schoolgebouw met een rij ramen beneden en evenveel ramen boven. Hoeveel lokalen waren dat? En hoe kon je nou ooit...

‘Hé, blijf je hier overwinteren soms?’

De ongeduldige stem van haar zusje werd gevolgd door een pijnlijke elleboogstoot in haar zij. Automatisch stompte Isa terug. ‘Het is mijn school, hoor, als je dat maar weet!’

‘Dat weet je nog helemaal niet,’ antwoordde Marije. ‘En als je op de stoep blijft staan, kom je het ook nooit te weten.’

Als het aan Isa had gelegen was Marije helemaal niet meegegaan; maar het moest van haar moeder. ‘Dat is leuk,’ had ze gezegd. ‘Dan kan zij zich ook vast een idee vormen van de middelbare school.’

Stom! Wie ging hier nu naar de middelbare school? Zij toch zeker! Zij en Lisa. Isa had de laatste tijd wel vaker een meningsverschil over ‘leuk’ en ‘niet-leuk’ met haar moeder. Met Marije trouwens ook.

Lisa trok aan de mouw van Isa's jas. 'Max Havelaar!' riep ze. 'Hier komen we!'

'Aanstellers!' hoorde Isa achter zich. 'Dat is trouwens een dooie vent!'

Toen liep Isa door, te midden van al die andere achtstegroepers met haar ouders en haar zusje achter zich aan. Isa probeerde niet te veel om zich heen te kijken, ineens bang hun blik te ontmoeten. Dan zie je ze zo denken: Dat die naar de middelbare school gaat?

In de hal stonden kinderen die al op deze school zaten. Ze deelden stoffen tassen uit met het logo van de school erop gedrukt.

'Waar is die voor?' vroeg Isa.

'In die tas kun je alle papieren doen die je vanmiddag krijgt. Er zit al een plattegrond van de school in en een blaadje waarop staat hoe laat en waar de proeflessen zijn. Je kunt nu eerst daar gaan zitten,' wees een jongen met allemaal kleine vlechtjes in zijn haar.

Ze liepen door naar de lawaaierige kantine, waar het al aardig vol zat.

'Hé, Isa en Lisa, hier!'

Dat was Claudia, ook uit hun klas. Ze schoven naast haar op een stoel. Zittend durfde Isa wel om zich heen te kijken, dan viel het minder op dat ze zo klein was. Kijk, daar waren de anderen uit haar klas: Jesse, Kees, Janneke, Martijn, Zora en Vera. En hun ouders natuurlijk. Isa keek opzij naar het gezicht van Lisa, die met haar en haar vader en moeder mee was gekomen. Zoals gewoonlijk deed ze alsof het de normaalste zaak van de wereld was dat zij haar ouders niet bij zich had.

Maar wat een grote ruimte was het hier, en wat konden er veel kinderen in! Zo groot, zo anders dan hun Woutertje Pieterse: acht groepen, de gemeenschapsruimte, het speelplein, klaar!

Het werd stil om Isa heen. Ze luisterde naar de welkomstwoorden van de man achter de microfoon en probeerde zich groot te voelen. Dat ging bijna vanzelf op zo'n school! Ze keek met een trots gevoel om zich heen. Mooie kantine hier, al zou die normaal wel anders ingericht zijn met tafeltjes erbij. Zo gek dat je straks niet meer naar huis ging om te eten! Nou ja, straks... Het duurde nog een half jaar! Wat haar betrof begon de middelbare school volgende week, zo'n zin had ze. En dan kon juf Sandra nog zo hard roepen dat het leuke, drukke maanden waren tot de zomervakantie die snel om zouden vliegen...

'Voor je het weet, is het zover,' had ook meester John gezegd. Daar geloofde zij dus niks van. Tijd kan niet omgaan zonder dat je het in de gaten hebt.

'Weet je al naar welke proefles je wilt?' vroeg haar moeder in haar oor.

Isa schrok op. Ze had niet opgelet! Begon dat nu? Ze keek naar het papier in haar hand en voelde haar hart sneller gaan. Wiskunde. Geschiedenis. Nederlands. Biologie. Informatica. Dat klonk toch allemaal veel beter dan taal en rekenen! Veel volwassener.

Isa boog zich opzij naar Lisa. 'Waar gaan we heen?'

'Nederlands,' zei Lisa, die van taal hield.

'En wiskunde,' besliste Isa.

'Ik wil wel naar biologie, dat lijkt me leuk,' zei Marije.

‘Dat doe je over twee jaar dan maar,’ zei Isa. ‘Wij bepalen waar we heen gaan.’

Achter elkaar liepen ze de kantine uit en de achtstegroepers verspreidden zich door de school.

‘Wat een doolhof!’ Isa kreunde. ‘Waar is dat wiskunde-lokaal?’ Een raar gevoel nestelde zich in haar buik terwijl ze door de gangen liep met de plattegrond in haar handen en haar blik gericht op de nummers van de lokalen. Hoe moest je hier ooit de weg onthouden?

‘128, hier dus,’ zei Lisa tevreden.

Toen ze het lokaal binnengingen, riep Isa: ‘Alle tafels staan in rijen, wat stom!’

Lisa knikte, terwijl ze zich naast elkaar op een stoel lieten vallen. ‘Dat is hier overal zo.’

Even verscheen het beeld van de tafelgroepjes en de open kasten en de kleurige tekeningen aan de wand van hun lokaal op haar netvlies. Wat was hun klas gezellig eigenlijk... Ach, er waren zo veel dingen anders.

‘Toch zag ik net ook een klas met de tafels in een soort kring,’ zei Isa.

Isa’s moeder ging met Marije achter hen zitten en haar vader bleef aan de zijkant tegen een muur staan leunen. Het lokaal zat helemaal vol met kinderen en ouders, maar het werd gauw stil toen de leraar groene kopietjes uitdeelde.

‘Dus dat is een leraar en geen meester,’ fluisterde Lisa. ‘Twee ogen, één neus, twee armen, ik zie geen verschil.’

Isa begon te lachen. ‘Sst, hij begint.’

Op het groene vel papier stonden een paar sommen en de leraar legde kort iets uit. Daarna gingen ze ermee aan de slag.